

இணுவில் ஸ்ரீ பரராசசேகரப் பிள்ளையார் பிரபந்தங்கள்

இயற்றியவர் :

மகாவித்துவான் பொன். அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர்
பேரனும்
காலஞ்சென்ற இயற்றமிழ்ப் பேராசிரியர்
ஸ்ரீமான் அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள்
புத்திரனுமாகிய
சைவப்பிரசாரகர், பெளராணிகர், இனப்பாறிய அதிபர்
ஸ்ரீ வை. அ. கதிர்காமநாதன் அவர்கள்

வெளியிடுபவர்கள் :

ஸ்ரீ பரராசசேகரப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம்
வைகாசி 13ந் திகதி (26-5-89) ரூபா: 20-00

இணுவில் ஸ்ரீ பரராசசேகரப் பிள்ளையார் பிரபந்தங்கள்

இயற்றியவர்:

மகாவித்துவான் பொன். அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர்

பேரனும்

காலஞ்சென்ற இயற்றமிழ்ப் பேராசிரியர்

ஸ்ரீமான் அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள்

புத்திரனுமாகிய

சைவப்பிரசாரகர், பெளராணிகர், இளைப்பாறிய அதிபர்

ஸ்ரீ வை. அ. கதிர்காமநாதன் அவர்கள்

முதற்பதிப்பு: சுக்கில ஹ வைகாசி 13ந் திகதி

26 - 5 - 1989

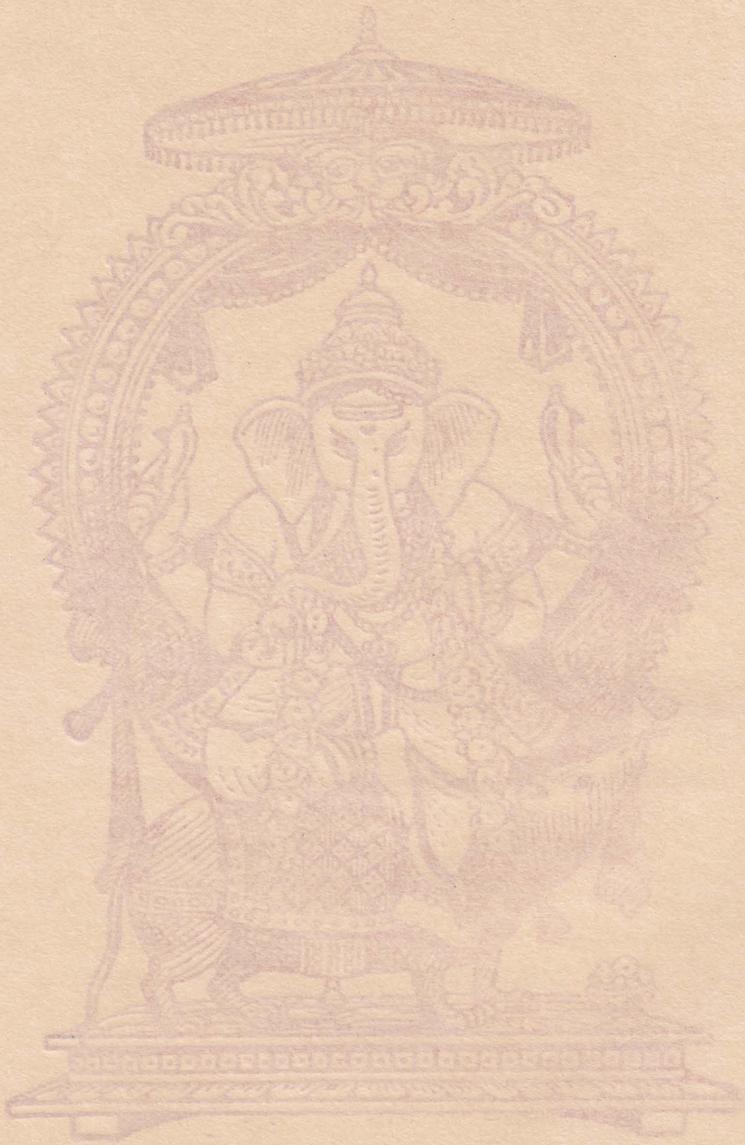

வெளியீடு:
ஸ்ரீ பரராசசேகரப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம்
இறுவீல்.

அச்சுப்பதிவு:
சாந்தி அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

குருபாதம்

நல்ல திருஞானசம்பந்தர் ஆதின முதல்வர்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் வழங்கிய
ஆசியுரை

சைவ அன்புடை நெஞ்சத்தீர்,

ஓம் என்னும் பிரணவமே எல்லா மந்திரங்களிலும் முதற்கண் ஓதப்பெறுவது. பிரணவ சொருபியான—விநாயகப் பெருமானுக்கே சகல கிரியைகள், சடங்குகள் பூஜைகளிலெல்லாம் முதல் வழி பாடாற்றுவது மரபு. எக்காரியங்களுக்கும் வீக்கினங்கள் நேரிடாது செவ்வனே நிறைவுற விக்கினேஸ்வரப் பெருமானையே வேண்டுகிறோம். எனவே அவருக்கு நாமெடுக்கும் கைங்கரியங்கள் எது வாகிலும் மேன்மையுறு ஸ்தானம் வகிப்பன. இணுவில் பரராச சேகரப் பிள்ளையாருக்குப் பிரபந்தங்கள் என்ற நூலினை யாத்து பக்தி ஆரமாகப் புனைவிப்பது பெரும்பேராகும். அருளுடையார்க்கே இவ்வாற்றல் வந்தமையும். இதில் திருவிரட்டை மணிமாலை, மும் மணிக்கோவை, இணுவைப்பதிகம் ஆதியன அடங்கியிருப்பது சிறப்புடைத்தாம். ஆக்கியோன் ஸ்ரீ. வை. அ. கதிர்காமநாதன் அவர்கள் தமிழ் பேரறிஞர் மரபில் உதித்தவர்கள். அவர்கள் இந்நூலினை, சொற்சுவை, பொருட்சுவை, சந்த நுணுக்கம் பக்திரசம் ஆதியன பொதிந்து மிளிர யாத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இதனை மன முருகிப் பாராயணம் செய்யின் விநாயகப் பெருமானின் கருணை மழை எம்மேல் பொழியும். ஆக்கியோனுக்குத் துணைநின்ற அன்பர்கள் அனைவருக்கும், விநாயகப்பெருமானின் பாதார விந்தங்களைத் தியானித்து எமது உளமார்ந்த நல்லாசிகளை வழங்குகிறோம்.

பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஸ்வாமிகள்

அளவையூர்

வித்துவான் சி. நா. கணேச பண்டிதர் சொன்ன
சிறப்புப் பாயிரம்

1. வேதமோ டாகமங்கள் பயின்று நின்றோன்
விளைந்தபெரு ஞானறிவு படைக்க வந்தோன்
போதமுறு சிவமறையோர் பொருந்தி வாழும்
புனிதமிகு இணுவைநகர் பெற்ற செல்வன்
பேதமிலாப் புலவர்ஞாழம் புகழ்ந்து போற்றப்
பெருநிலவு படிக்கின்ற சேகர் கோட்டத்
தேதமுறு கதிர்காம நாதப் புலவோன்
செய்ததவம் பெரிதுமுள வருதும் பின்னே.
2. வான்புகழும் தமிழ்நாட்டி லுணர்ந்தோ ரெல்லாம்
வழிவழியே யனுபவித்த நியமம் போல
தான்புகழ்ச்சி வேண்டாது தமிழை யாய்ந்து
தரணியிலே பெரிதுவக்குஞ் சைவா சாரத்
தேன்சுவையின் செம்மல்கதிர் காம நாதன்
தெளிந்துபர ராசன்மேற் சொன்ன மாலை
மாண்விழியாள் முன்குமரன் தனையே சார
மாண்புமிகு மும்மணிக ளாயிற் ருமே.
3. நல்லைநக ராறுமுக நாவலன் போல்
நாவுரையும் பாவுரையும் நயந்தே கொண்ட
சொல்லுதமிழ் வித்துவ வயித்திலிங் கற்குச்
சூடாமணி யெனவே முனைத்த பாலன்
கல்விதரு மும்மொழியுங் கற்றுத் தேறிக்
கசடறப் பெறுமறிவு பெற்று ணர்ந்தோன்
வல்லகதிர் காமனவன் விநாய கன்பால்
வரம்பெற மும்மணி மாலைசொற் றினானே.
4. பொங்குநிறை கடல்கூழ்ந்த புனியின் மேலாம்
பூதியர்கள் பலர்போலப் பொருந்தி வாழ்வோன்
துங்கமுறு மரபுவழித் தமிழ்தாய்த் தொண்டு
தூக்கமிலா துஞ்றறிவந்த தொண்ட னான
பங்கமிலாப் பெரும் புலவன் கதிர்காம நாதன்
பரராச சேகரப் பெருமான் மேலாம்
அங்கமுரு சூழும் மணிமாலை சூட்ட
அரங்கிலே வருகின்றான் வாழி வாழி.
5. இங்கெடுத் துரைக்குமும் மணிக்கோவை கற்றபோர்
எங்கிருந் தாலுமெய்த் தமிழறிந் தாரெனப்
பங்கெடுத் தானுவபதி னெண்பு ராணமும்
பங்குகொள் ஞானராய்ப் பகவனைக் கான்பரே.

அளவை வைத்தியகலாநிதி
வித்துவான் சி. நா. கணேச பண்டிதர் (B. O. L.)

அவர்கள் உதவிய

சிறப்புப் பாயிரம்

பொங்கு மாகடல் பங்குகொள் புவிவீல்
எங்கும் நிறைந்தொளி யெழுசெந் தமிழின்
மரபு பிறழாத மாண்பொ டுணர்ந்த
குருமுறை தவறாக் குணநிறை குரிசில்
தணிகைப் புராணத் தனியுரை தந்தோன்
அம்பிகை பாகனெனு மரும்பெறற் புலவோன்
பரம்பரை வந்த பன்புயர் குலத்தில்
முத்தமிழ்ப் புலமைசெ பெத்திறத் தோருஞ்
சித்தங் களிமிகச் செவ்விதினுளங் கொளீஇப்
பத்திமை யுடனே பரவிப் போற்றும்
வித்தகச் செம்மல் வைத்திய விங்களின்
உத்தம புதல்வ னுறுதமி ழாசான்
ஆதிச் சிவநெறி யோதியு ணர்ந்தோன்
ஏழறக் கற்போர்க் கெடுத்தினி துரைப்போன்
இணையில் பதியுறை பரராச கணபதி
சிந்தையி லமரத் தியானஞ் செய்வோன்
கலைமுனி யையடி காடவர் கோனார்
சிலையென வடித்த சேத்திர வெண்பாவிற்
குரையொன்று தந்த வுணருறு புலவன்
கடலமு தெடுத்துக் கரையில் வைத்ததுபோற்
பரப்புறு தமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத்
தெளிவுறக் கொடுக்குந் தீந்தமிழ் மேதை
கதிர்காம நாதன் கருபொதிந் தடக்கிப்
பரராச சேகரர் படைத்தொரு கொம்பற்
கிரட்டை மணிமாலை இசைகூட்டி யாத்தனன்
அன்னவ னருளா லவந்தரு யாப்பினை
நெடுஞ்சடை சுமந்த குறும்பிறைக் கோலும்
நெடுங்கடல் படுத்த கார்முகில் வண்ணனும்
பாம்புபடப் புடைக்கும் புள்ளிமயில் வேலனும்
விழுமிய தமிழென விழுங்கி வாழ்த்த
வரங்கேற் றினனே பவன்திருப் பதியில்
பெருமக்கள் போற்றும் பெருநெறி வித்தகன்
உச்சிமே லறிஞர் கொண் டவப்புற
வச்சிர காயம் படைத்துவா ழியவே.

தணிகைப்புராண உரையாசிரியரும் பாடசாலைத் தாபகரும் ஆகிய மகா வித்துவான் அம்பிகைபாகஉபாத்தியாயர் பௌத்திரனும், இயற்றமிழாசிரியர் திரு. அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை முதல் மகனும் ஆகிய, அதிபர், சைவப்பிரசாரகர் திரு. வை. கதிர்காமநாதன் ஆசிரியர் அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற

விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை
விநாயகர் மும்மணிக் கோவை
நடராஜர் திருவூஞ்சல்
சுப்பிரமணியர் பதிகம்

ஆகிய நான்கு நூல்களடங்கிய பனுவலுக்கு அவர் மாணுக்கரும் நாவலர் சீடபரம்பரையினரும், நாவலர் தர்மகர்த்தாசபை தாபகரும், உறுப்பினரும், இணுவில் கந்தசுவாமி கோலில் தர்மகர்த்தாசபை, இணுவில் மத்திய இந்து சமய வளர்ச்சிச்சங்கச் செயலாளரும், அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் பட்டதாரிகள் சங்கத் தலைவரும் ஆகிய

சைவப் பிரசங்கமாமணி, வித்துவான், பண்டிதர்,

இ. திருநாவுக்கரசர் அவர்கள் உவந்து அளித்த

சிறப்புப் பாயிரம்

கலிவெண்பா

1. பார்புகழும் மன்னன் பரராச சேகரனால்
சீரிணுவை வாழ்வுபெறத் தாபித்த — கூர்மருப்பார்
2. செல்வ விநாயகர்மேற் சீர்மும் மணிக்கோவை
நல்ல இரட்டை மணிமாலை — சொல்வனமார்
3. செந்தமிழிற் பாடித் தெவிட்டா இசைவளமும்
சந்தமலி பாவின தனிச்சிறப்பும் — சிந்தைநிறை
4. பொன்பொலிந்த சீரார் புலியூர் இருமுனிவர்
அன்பிற் பிணிந்த அருள் நடனம் — இன்பமணி
5. நல்விணுவை வாழ்வோர் நயந்திடக் கோவிலுறை
செல்வ நடராசர் திருவூஞ்சல் — வல்லசுரர்
6. மாயவடி வேல்துரந்து வானவர்க்கு வாழ்வுதந்து
தோய பரபோகம் தந்தருளும் — நாயகனும்
7. சுப்பிரமணியர்க்கோர் திருப்பதிகம் இந்நான்கு
திப்பியநன் னூல்களையும் சீர்பொலிய — அற்புதமாய்

8. அந்வரத மும்தொழுத ஆராத அன்பின்
விநயமுற லோகோப காரமாய் — மனமுருகி
9. கற்போர்க் கருள்நிதியும் காமர் இருநிதியும்
பொற்பார் விநாயகரின் பூரணமாம் — நற்பாதம்
10. பூண்டபர முத்தியும் பூரணமாம் வீட்டின்பும்
மாண்பொடு சித்திக்க வகுத்தளித்தார்—சேண்பொலியுந்
11. தில்லைச் சிதம்பரத்தில் சிந்தையும் நல்வினுவை
வல்ல விநாயகன்சீர்ப் பாதங்கள் எல்லிபகல்
12. மல்கும் பெருவாழ்வும் வண்ணைவைத் தீஸ்வரர்க்கும்
நல்லதையல் நாயகியம் பாளுக்கும் — பல்வரண்டு
13. ஆராத அன்பும் அவாநீத்து அநுபவத்தால்
பேரா வியற்கைபெறும் பேற்றினான் —சிரார்ந்த
14. தணிகைப் புராணவுரை சால்புநிறை கல்வி
அணிவித்தி யாசாலை தந்து —கணிசமலி
15. அம்பிகை பாகர் பௌத்திரன்நல் லாசிரியன்
உம்பர்புகழ் சீர்வைத்திய விங்கபிள்ளை — தம்புதல்வன்
16. நல்லதிபர் சைவப் பிரசாரகர் குருவாய்
எல்லவரும் கொள்ளும் இசைபூண்டோன் — சொல்லினியன்
17. என்னை இருமொழியும் தேற அறிவுதந்த
தன்னை நிகர் சைவசித் தாந்திசீர் மன்னும்
18. ஆசான் கதிர்காம நாதன் அருட்குருவின்
ஆசார மாண அருள் நூல்கள்—தேசமெலாம்
19. போற்ற விநாயகன்றன் பொங்கு கருணையொடு
நீக்கமின்றி வாழி நிலத்து.

மங்களம்

குருகவி ம. வே. மகாலிங்கசுவம் அவர்களின் புதல்வன்
புலவர் ம. பார்வதிநாதசுவம்

அவர்கள் வழங்கிய

சிறப்புப் பாயிரம்

1. கல்வியினால் தமிழினம்தான் சிறப்புறுதல்
வேண்டுமெனும் கருத்தினாலே
சொல்லரிய புகழமைந்த வித்தியா
லயம்தன்னைத் தாபித்திட்ட
நல்லுளம்கொள் அம்பிகைபா கன்தமது
பேரனென்னும் சிறப்பும்கொண்டோன்
சொல்லரிய தமிழ்ப்பணியும் சித்தாந்தப்
பணியினையும் புரிதல் செய்வோன்.
2. வண்டுவக்க மலர் வழங்கும் வளமார்ந்த
பொழில்விளங்கும் இணுவிற கண்ணே
பண்டிருந்தே புகழ் விளைக்கும் பண்பார்ந்த
பெருங்குலத்தே உதித்த தோன்றல்
கண்டுநிகர் சொல்லாளன் கதீர்காம
நாதன் எனும் கல்வி மிக்கோள்
தண்டமிழின் தரமிதெனத் தக்கோர்கள்
உவந்தேற்பப் பாடல் செய்தான்.
3. எவ்வயிர்க்கும் கருணைமழை என்றென்றும்
பொழிபின்ற இறைவன் பாதம்
செவ்விதிவீல் மனத்திருத்திச் சிவபூசை
நாள்தோறும் செய்யும் நல்லோன்
வெவ்வினையின் பால்நீக்கி வீடருள்வாய்
விநாயகனே என்றே வேண்டி.
இவ்வுலகம் மகிழ்வெய்த இரட்டைமணி
மாணியினை இயற்றி னானே.

4. செந்தமிழின் தொன்மையதும் திகழ்சைவச்
சிறப்பதிலும் அறிந்தோன் ஆகி
ஐந்துகரன் பதம்போற்றும் அன்புளம்சேர்
கதிர்காம நாதன் என்போன்
சிந்தைதனில் யாவருமே தக்கதென
ஏற்கின்ற சிறப்பு மேவ
வந்தனைக்கே உரித்தாக மணிக் கோவை
தனைநன்றே வழங்கினானே.
5. கல்லாரிப் பணிபுரிந்தும் கருதுபல
பணிபுரிந்தும் கற்றோர் போற்றும்
நல்வாழ்வு மிக்கவனாய் திகழ்கின்ற
கதிர்காம நாதன் பாடல்
எல்லையிலாப் பெருங்கருணை தனைநல்கும்
விநாயகன்தான் நயப்ப தாகிச்
சொல்லாலும் பொருளாலும் சுவைபடவே
அமைந்ததுவாய் விளங்கும்நன்றே.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

தீரு. வை. அ. கதீர்காமநாதன் அவர்கள்

நூலாகிரியர்

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO

கணபதி துணை
பதிப்புரை

சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெய்ச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

பரம கருணாநிதியாகிய ஸ்ரீ விநாயகன் “எறும்பிடை நாங்கூழ்” எனச் செய்வதறியாது அல்லற்பட்டுக் கிடந்தேனை இந்நெறியில் ஆற்றுப்படுத்தி சிறுகுழந்தை வடிவீரராய்ச் சொப்பனத்தில் தோன்றி, “கிம்புரிக் கொம்பே காப்பு” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளிக் கருணைபாலித்த வாக்கமனதீதமாகிய இறைவனின் அருட்டிறனை நினைதொறும் நினைதொறும் நெஞ்சம் உருகுகின்றது. அறித்தியமாகிய இவ்வுடம்பு இருக்கும்பொழுதே அப்பெருமானின் பாதகமலங்களிற் பாமாலை சூட்ட விழைந்தேன். எம்முன்னோர் மரபுவழி வந்த தமிழறிவு சிறிதுண்டேனும் சால அஞ்சினேன். என்ஞாசை மிகுதியால். இந்நூல்களை ஆக்கினேன். நாவல்லீரும் பாவல்லீரும் இவற்றைக் கண்ணுறீஇ யடியேனை நன்னெறிப்படுத்த வீர்களாக.

இந்நூல்களுக்குச் சிறப்புப் பாயிரங்கள் தந்த பேரறிஞர்கள் எல்லோரையும் உள்ளத்திருத்திப் போற்றுகின்றேன். அவர்கள் எல்லோரும், “தமிழ் தமிழிய சாய” லுடையவர்கள். மேலும்

“இருந்தமிழே யுன்னாவினிருந்தே னிமையோர்
விருந்தமிழ்த மென்றாலும் வேண்டேன்”

என்ற காழ்ப்புளம் கொண்டவர்கள் — என்னுளமாந்த நன்றியை அவர்கள் எல்லோர்க்கும் சமர்ப்பிக்கின்றேன். இப்பாக்களை நூல் வடிவில் வெளிவரச்செய்த எனது பழைய மாணவர்களாகிய மெய்யன்பர்களுக்கு என்றுங் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இவ்விழாவிற்குத் தலைமைதாங்கி ஆசிரியரை தந்துதவிய நல்லையாதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீஸஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் பொன்னார் திருவடிகளுக்கு உள்ளம் நிறைந்த வணக்கத்தைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். இன்னும், பொன்னாடையா லலங்கரித்தும், ஒன்றுக்கும் பற்றாதவடியினேற்குப் பட்டமளித்தும் கௌரவித்த சிவாநுபூதிமாண்களாகிய உயர்திரு க. கனகராசா J. P. அவர்களுக்கும், அளவையூர்

வைத்தியகலாநிதி, வித்துவான் சி. நா. கணேச பண்டிதர் அவர்களுக்கும் மிகுந்த கடப்பாடுடையேன். இந்நூல்களை நன்காய்ந்து சிறப்புரைகள் வழங்கிய பன்மொழிப்புலவர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்களுக்கும், புலவர்மணி ஸ்ரீ ம. பார்வதிநாதசிவம் அவர்களுக்கும் பண்டித வித்துவான் ஸ்ரீ இ. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும், உயர்திரு K. S. ஆனந்தர் (B. O. L.) அவர்களுக்கும் ஆப்த நண்பன் வித்துவான் சி. நா. கணேசபண்டிதர் அவர்களுக்கும் மிகுந்த வணக்கத்தைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பிரதிகளைப் பெற்றுச் சிறப்பித்த மெய்யன்பர்களுக்கும் சிறந்த முறையில் அச்சேற்றித்தந்த சாந்தி அச்சகத்தார்க்கும் நன்றிகூறுகின்றேன்.

இவ்விழாவினைச் சிறப்பித்த பெரியோர்கள், கல்விமாம்கள், இளைஞர்கள், ஆசிரிய ஆசிரியைகள் அனைவர்க்கும் நன்றியுள்ளேன். இந்நூலில் உள்ள பாக்களை இசையுடன் பாடி மகிழ்வித்த சங்கீத வித்துவான் (இராமநாதன் நுண்கலைப்பீடம்) திரு. க. மு. வி. நவரத்தினம் அவர்களுக்கும், ஆசிரியை திருமதி ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்களுக்கும் நன்றியறிதலையும் பாராட்டையும் தெரிவிக்கிறேன்.

பிழைகள் இருப்பின் பொறுத்தருள்க.

வணக்கம்

வை. அ. க.

இணுவில் ஸ்ரீ பராசசேகரப் பிள்ளையார் திருவிரட்டை மணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பூவார் பொழில்சூழி ழிணுவைப் பதியமர் பூட்கைமுகக் கோவாம் பரராச சேகரன் றன்மேற் குலவுதமிழ்ப் பாவா விரட்டை மணிமாலை பாடப் பயனளிக்கும் தேவா மவன் செழுந்தா மரைப்போதுறழ் சீர்ப்பதமே.
2. சீர்பெற்ற வாழ்வும் சிறந்தநற் சிந்தனையும் ஏர்பெற்ற வுள்ளமும் எமக்களிப்பாய் — கார்பெற்ற கண்டத்துக் காபாவிதன் காதலனே கணபதியேயெங் கண்ணினுங் கருத்தினுங் கலந்து.
3. கலந்தேன் கருத்தொன் றிலாதமக் களுடன் காலங்கழித் தலந்தேன் அடியேனை யாதரிப் பதுன் கடனேயன்றே உலந்தேன் உணர்வற் நேனுயர் ஞானபீட மீதுறையும் நலந்தேர் நால்வாயைங் கரத்துநல் விணுவை நாயகனே.
4. நாயகனே நம்வினையை நாளுங்களைந் தெறிவான் நாயகனே நந்சுகமுந் தந்தருள்வான் — நாயகனே ஆணவத்தின் வலிதொலைத் தாட்கொள்வான் நெஞ்சமே காணரிய பொற் பதமேகருது.
5. கருதுவா ரின்னல் போக்கிக் கருதரிய காட்சிதந்து தருதுவர் வாயார் தந்நலம் தோயாது தடுத்தருளி பொருதுவா ழைம்புல வேடர்தம் வலியும் பொன்றச்செயும் மருதுறை சோலையில் மன்னும் மாதங்கம் மருவுமினே.
6. மின்னார் வலைப்பட்டு மேயைம் புலவேடர் ளன்னாவி கொள்ள விடர்ப்பட்டேன் — இந்நிலையில் அத்தனே நித்தனே யத்திமுக வெத்தனைநா ளெய்த்தே யிடர்ப்படுவேன் யான்.
7. யானே முகத்த விமையோர் தலைவயான் யாதுசெய்வேன் யானே முகத் தகரனைமுனங் கொன்ற வொருகோட்ட யானேம் புலனழிந் தேங்கி யிருக்குஞ் சமயமதில் யானே யிவர்ந்து வருவா யிணுவை விநாயகனே.

8. விநாயகனே வெம்பிறனி வேதனையை விலக்குவான்
விநாயகனே வேண்டுவன தருவான் — விநாயகனே
நண்ணினர்க்கும் நண்ணர்க்கும் நாயகனாந் தன்மையினால்
பண்ணிற் பணிமின் பரிந்து.
9. பரிந்து தொழுமடி யார்க்குப் பரம சுகந்தந்துமேல்
விரிந்து பட்டுமெய்ஞ் ஞானவொளி காட்டும் வித்தகனைத்
தெரிந்து மலர்கொண் டுமலைகள் தொடுத்துத் தெரிசித்து
பிரிந்து போமூயிர்க்குத் துணையா மைந்தினைப் பற்றுமினே.
10. பற்றுவா நெவ்வுயிர்க்கும் பெருந்தகையா மைங்கரனே
மற்றுர் துணையாவரிம் மாநிலத்தில் — வற்றுதபே
ரின்பசுகந் தருஉம் இபமா முகத்தோனைத்
துன்பமறத் தொழுமின் தொடர்ந்து.
11. தொடர்ந்து வருங்காலன் வலிதனைத் தாளாற் றுலைத்துளம்
படர்ந்து வரும்மலமாசினைப் பற்றறப் போக்கியெமை
யடர்ந்து வரும்ஞ் ஞானவிருள் தன்னை யறவேயொழித்
தீடர்துடைத் தெமையு மாளுவை யோநல் வினுவைவாழ்வே.
12. வாழ்த்துவதும் வாழ்த்தா தொழிவதும் மறுகட்டி
லாழ்த்துவது முன்செய வேயன்றே — ஆழ்கடலில்
அல்லற்பட் டாற்று தழுஉங் காணையந்
ஒல்லைவந் தருள்வா யுவந்து.
13. வந்துன் றிருவடிக் கேதஞ்ச மென்பார்க்கு வான்பொருள்கள்
தந்துன் பணிக்கே யாளாக்கித் தாழ்விலாத் தண்ணளிசீரந்
துந்துசே வடிக்கி ழிருக்கு மின்ப முவந்தருள்வாய்
இந்து தவழ்கோ புரமோங்கு மினுவைக் கிறைவனே.
14. ஏனென்று கேட்பாரின்றி ஏங்கியமும் ஏழைக்குத்
தானென்று வந்தருநந் தயாநிதியைத் — தேனென்று
நல்லினுவை வாழும் நலமிக்க மானுடரே
நல்லாய்த் தொழுமின் நயந்து.
15. நயமாகச் சொல்லிவஞ் சிக்கும்வஞ் சகர்பால் நண்ணியவர்
மயமாக நின்றுவாழும் வாழ்க்கைதன் னையும் மதிக்கிலென்
புயமா றிரண்டுடைச் செவ்வேட்கு மூத்த பெருந்தகையே
கயமா முகத்தவுன் கழலடைந் தேனைக் காத்தருளே.

16. அருள்வடி வாமைங் கரப்பிள்ளா யன்பர்க்குப்
பொருள்வடி வாய்நின்ற புண்ணியா — அருளொழுந்
திருமுகத்தின் பேரழகைக் காண்பாரெஞ் ஞான்றும்
பெருவாழ் வுறுவரே நிலத்து.
17. நிலம் முதலாய பூதமே வடிவமாய் நிறைந்தோனைப்
புலங் கொளாதிருக் கும்புண்ணிய மூர்த்தியைப் புந்திநொந்து
வலம் வந்துநாளும் பல்காற் றொழுதெழும் வனிதையர்க்கு
நலம் பலசேரும் நானில வாழ்வும்சால் நண்ணிடுமே.
18. ஏரம்ப பூத வொருகோ டிருசெவிய
சீர்பம்பு மும்மதத்த சேர்நால்வா — யோரைங்
கரத்த வறுகுணத்த காருண்ய நாத
வரந்தருவாய் நானு மறிந்து.
19. அறுகா லுழக்கிய தாரணி சங்கர னன்றருள்செய்
அறுகா லுழக்கிய மெய்யரு ணாதனை யன்பினுடன்
அறுகால் வலம்வரா வஞ்சலித் தேத்தி யருள்பணிந்தே
அறுகா லருச்சித் தவரென்று மாக்கம் படைத்தவரே.
20. படையென்ன தாஞ்செய்யும் பார்த்திபரென் செய்வர்
கடைவருங் காலனென் செய்வன் — தடையின்றிச்
“செக்கர்த் திருமேனிச் செம்பொற் கழலங்கை
முக்கட் கடாயாளை முன்.”

உ

திருச்சிற்றற்பலம்

இணுவில் ஸ்ரீ பரராஜசேகரப் பிள்ளையார்
மும்மணிக் கோவை

மும்மணிக்கோ வைக்கு மும்மத யானைதன்
கிம்புரிக் கொம்பே காப்பு.

1. திருவள ரிணுவை பெருவளன் கொழிக்க
அருவமா யருவமா யருவுரு வாகி
தண்ணளி கரக்கும் புண்ணிய வடிவே
பண்ணிய மேந்துங் கண்ணிய கரத்தோய்
வாரொளி கூந்தல் வள்ளிதோள் புணரத்
தாரொளி முருகற் குதவிய முன்னேய்
வாய்விட் டரற்றி வயிறுநொந் தீன்ற
தாயெனத் தமிழன் தாதார் சேவடி
மும்முறை தாமூஉ முடிமிசைக் கொளீஇ
மும்மணிக் கோவைக் கெம்மிறை காப்பென
இம்மணில் நிரீஇ யிருந்தனன் வறிதே.
2. வறிதோடும் நெஞ்சமே வல்வீனையேன் படரொழியச்
செறிவனை யார்பாற் செல்லாமல் — அறிவரிய
ஆனைமுகத் தானடிக் கிழமை தியுறவென்றும்
ஆனைந்துகந் தானை நாடு.
3. நாட்ட மூன்றுடைய நாயகன் சேவடி நைந்துருகி
வாட்ட முடன்றின் றிரந்தே னையநீவா ராதொழியின்
நீட்ட மிக்கதோர் கரத்தால் நன்குற வமைத்தென்பிழை
காட்ட வேண்டினன் மும்மணிக் கோவையின் குறைகனையே.
4. குறைபல வுடையேன் குறைபல வுடையேன்
நிறைபெருந் தவத்தோர் நினைவுதொ றிருக்கும்
பிறைசே ரழகனே பேழைவயிற் றனே
குறைபல வுடையேன் குறைபல வுடையேன்
என்குறை தீர்தர நின்பதம் வழிபடஇ
பன்னெடுங் காலமாய்ப் பன்முறை வேண்டினன்
ஐயனே யழகனே ஐங்கரத் தண்ணைல்
கயவனேற் கும்கழற் செல்வ மக்லது
பிறிதுமுன் டுகொல் பேதையேன் பெறுவதே.

5. பெறுவதி யாதொன்று மில்லைநின்பே ரருளிவாச் சிறுமையனைக் கைவிடுதல் சீரிதோ — குறுமுனி வேண்டவ ருள்சுரந்த விக்நவி நாயகா ஈண்டுன் னருடந்து கார்.
6. காவலர் நறுங்கொன் றையோ காதலிலாக் கன்னெஞ்சமோ பாவலர் புகழ்பர ராசசே கரன் பாதந்தானே நாவலர் நயந்தேத் துசெந் தமிழின் நறுஞ்சுவையோ காவலர் கோகில மேயாதுகொ விடம் கூறுதியே.
7. கூறுதும் வம்மின் கூறுதும் வம்மின் பிளவினி லூறிய காயெனு முடலினைக் காவித் திரிதருங் கவினா ரிணுவையீர் கூறுசெய் கூற்றுவு னுறுவதன் முன்னர் ஆவிக்குறு துணையா மாண்மநா யகனின் தாமரை யுடைக்கும் காமர் சேவடி ஆமுகத் தொழின் அருளா ரமுது காமுறத் தந்துயிர் காப்பன் காண்மின் தமிழெனுங் கடலைக் கலக்கி யிறைத்து இமிழ்திரை ஞாலத் தின்புட னிருந்து இன்னும் வாழ்வர் னுன்னு முலகீர் நீவிருங் கேண்மின் நிலையிலா வுலகில் நிலலா வுடலை நிலையெனக் கொளீஇ உள்ளது சிதைத் துள்ள முவப்புறீஇ நள்ளிரு டன்னில் நடுக்குறு திருந்து அருமறை முடியினு மடியவ ருளத்தினும் அருள்கொ டிருந்த பெருமறைப் பொருளை இருண்மல மதனல் திருவுருச் சிதைத்தோர் கும்பிபா கத்தமுந் தியுழல் வதுண்மை அறிவுபு றம்போய வவர்தம் செயற்கு அன்னே விறைவ னென்செய் குவனே.
8. என்செய் வதென் றிரங்காதி யேழைநெஞ்சே உன்செய லாலாவ தொன்றில்லை — உன்னரிய ஆணமுகத் தானடிக் கமலஞ்சென் றிறைஞ்சின் ஏனைய வேண்டுவ தென்.
9. என்னே யென்னாயக னென்முனம் நிலலா தெங்குற்றனளே தன்னேர் தருமீவ் விணுவையை விட்டுத் தணந்தனளே என்னேர் தருமன் பினர்தமக் கருள்வா னேகினளே என்னே யிரங்குவ தொன்றே யன்றிவே நென்செய்குவனே.

10. செய்தவ முன்னர்ச் செய்திலே னந்தோ
 செய்யெனு முளத்திற் செம்பொரு ணட்டி
 யுய்வகை யுன்னியா னுவகையோ டிருந்தனன்
 பின்னைக் களிநே பிர்ணவப் பொருளே
 யுள்ளத் துறுதுய ரெள்ளள வுதானும்
 ஆற்றே னாற்றே னையனே யமலவோ
 இருபதந் தேரூ விருளுளம் பெற்றீஇ
 ஒருபய னின்றி யிருண்மலத் தழுந்தி
 பெருமறை முழங்குந் திருவுறை யினுவைத்
 திருவீதி பல்கால் அருள்பெற வலம்வந்
 துன்முனம் வழிபடஇ யன்புட னிருந்துழி
 என்பினை யுருக்கும் நின்னடி நினைதி
 மறைச்சிறு ரோதும் மறையொலி செவியுற
 அருமறை முடியினு மாகமங் களிலும்
 திருமுறைக் கணுந் திகழ்தரு திருவே
 என்பெருஞ் செல்வமே யென்குறை கேண்மோ
 அன்பினு லுன்பதந் துன்பற வேண்டிச்
 செந்தமிழ் மொழியிற் பைந்துணர் பொதுளிய
 பாக்கள் பலவும் பாடினன் புன்மையேன்
 இந்தச் சார மெந்தநாள் வீழுமோ
 அறியே னாகலி னழிவுற முன்னம்
 நாலுருப் பெற்றீஇ நூலறி புலவர்
 ஏற்குமகா செய்வதன் திருவுளச் செயலே.
11. திருவுளம் யாதென் றறியாது திகைக்கின்றேன்
 பெருமறைக்கு மெட்டாப் பெரியோனே - கருவுற்று
 ஊழான் வருந்து முணர்விலாச் சிறியேனைத்
 தாழாது காத்தல் தலை.
12. தலையாய பேரன்புன் னடிக்கே தந்தேன் தயாநிதியே
 நிலையாய திருவடி ஞானமுந் தந்து நீணிலத்தே
 புலையாய வுடலைப் போற்றிப் பாவியேன் புலன்வழிச்சென்
 றலையாத நிலையு மடியேற் கருளி யாளுவையே.
13. அருளும் ஞானமு மருந்தத் தந்து
 குருவடி வாயிக் குவலயம் போற்றத்
 திருமுறை கண்டநின் ஒருபெருங் கோலம்
 என்னுளம் மன்ன வருளுதி யெந்தாய்
 கன்னற் சுவைகொள் கயமுகத் தொருவ
 அந்தணர் குழுவும் அடியவர் குழாமும்
 பைந்தொடி மகளிருஞ் சிந்தை கொள்ள

ஆரா வின்பப் பேரமு தருந்தி
நீரா யுருகி நிற்பது காணூஉ
எம்பெருந் தலைவ ஏகநா யகனே
நம்மையு மொருகால் நோக்குமோ வென்றுனி
கோயில் வாயிலிற் குந்தி யீருந்து
வாயினுங் கண்ணினு மனத்தினு நிறுத்திக்
கடையனே னிரந்தனன் கடைக்கணித் தருளே.

14. கடைக்கணித் தாளுதி கருணைக் கடலே
யடைக்கல முன்பதம் அடைந்தேன் — நடைப்பிண
நாயேனிங் கிருந்து நாளும் நலிகின்றேன்
தாயனையா யன்பெனக்குத் தா.
15. தத்துநே ரீடையார் தம்மிற் கிடந்துநான் தவியாமல்
வந்துகாப் பதுன்பே ரருளே யன்றி வேறுமுளதோ
பந்துசேர் குமுலாள் பயந்தபுழைக்கைப் பாலகனே
நொந்துவந் தேனேநோய் தீர்த்தாள்வது முன்றன் னுளமன்றே
16. அன்றுனக் காளாகி நின்றிடு மவ்வையை
குன்றினி லிருத்திய முன்னுறு கரத்தோய்
அன்பினர் வதியும் மன்புக ழினுவையில்
அன்பே யுருவா யமர்ந்தனை கேண்மோ
இன்றோ ரிடையு ரென்மனத் துறுமோ
சென்றது வாணாள் சிதைந்த திளமை
மூப்பும் வந்து முன்னுற நின்றது
கைப்பும் புளிப்பும் கலந்துற வாட
ஐயும் சீயு மவைதலை யெடுப்ப
கையு மோய்ந்து காலும் பின்னூற
இவ்வகை யிருந்து இன்னலுற் றமுந்தா
தவ்வைக் கருளிய ஐம்முகத் திறைவ
அவ்வுல களித்தெனே ஆளுதி ஐயனே.
17. ஐயன் கழல்காண வாசைப்பட் டிருந்தேனைப்
பொய்யன் பினர்க்கெட்டாப் புண்ணியன்—பையவே
மெய்யன் பினனாகி யென்னுள்ளம் புகுந்தான்
எய்துநெறி காட்ட வெனக்கு.
18. எனக்குத் துணைநீ யன்றிமற் றெவர்கொலோ வெனவெண்ணி
மனக்க ணுனைநிறுவி மலந்தான் தீர மன்றடினேன்
உனக்க துகருத்திலை யோவுன் கருணைக் குற்றதெள்ளே
நினைக்கும் பொழுதாழ் வினையன்றி வேறிலை நின்மலனே.

19. நின்மல நின்மல நின்பெருங் கருணை
என்னுள மன்ன நின்னடி பராய்ப்
பன்முறை யிரந்தேன் பராமுக மேளே
உள்ளமுங் கரணமு முன்பா னிலையுற
நள்ளிருள் கழிந்து புள்ளெழு காலையில்
கள்ளரூ மலர்கொடு உள்ளம் உவப்புறிஇ
பதமலர் பல்காற் பணிந்து நின்முனம்
கடமுநிக் கருளிய கண்ணே போற்றி
கடம்பற் குதவிய காரண போற்றி
கூலா வாரணக் கோழரி யசைத்த
மூவா முதல்வன் மைந்தா போற்றி
தேவா போற்றி தேவதேவ போற்றி
நொந்தனன் காமதி யெந்தையென் றலறவும்
சிந்தை கொளாயோ சித்திவி நாயக
எந்தா யிரங்கி யடியேற் கருளே.
20. அருள் பழுத்த கண்களா லடியேற்குள்ள
மருள் தனைமுற் றும்மாற்றி — யொருகரத்தால்
வினைக்கட் டறுத் தானாதிவி நாயகனே
எனைப் புறக்கணித்த லென்.
21. என்கண் கழுந்து வலந்துடி யாநிற்ப தென்னேயினும்
என்கண் னெனதுவந் துறுமோவென் றுநிதம் ஏங்குகின்றேன்
புன்கண் கொடுத்தா லருளிலா வேழைக்குப் புகலிடம்
உன்கண் னாதுவே றிடமுண்டோ வுரையா யுத்தமனே.
22. உத்தம னிவனென் றித்தலம் போற்றும்
வித்தக விநாயக! விரைமலர்த் தாளோய்!
புத்தக மொளிரும் மத்தக விநாயக!
அத்தி முகவ! ஆகமத் தலை!
திருமுறை கண்ட ஒருபெருங் குரவ!
அருமறை காணாத் திருப்பே ருருவ!
மும்மதம் பொழியும் முக்கட் செல்வ!
கும்பமா முனிதன் குண்டுகை கவிழ்த்து
ஆம்முளி வேண்ட வருளிய பகவ!
மாழையுண் கண்ணி மாதுமை பயந்த
வேழமுகத் தொருவ! லுழி முதல்வ!
உன்பெருங் கருணை யென்றுதா செய்துமோ
அன்னது தருதியேல் மன்னுமென் னுயிரே.

23. என்னுயி ரீனயா யெதற்குந் யேங்குகின்றாய்
மன்னுயிர் காப்பவ வவனன்றோ — கொள்ளே
யிரங்குவ துன்னறிவுக் கியைந்ததோ வன்னுயைங்
கரத்தனே காப்பான் கனிந்து.
24. கனியே கொண்டுணும் பச்சினங்கிள் ளாயெங் கனங்குழையாள்
தனியே யிருந்துள் நாமங்கூறி யிரங்கித் தவிக்கின்றாள்
இனியே துகொலோ நின்னகுளென் றேங்கி யிருப்பாள்நாமம்
நனிவாய் திறந்தினு வையைங் கரன்பால் நவிலுதியே.
25. நவிலுவன் கேண்மோ நானிலத் துள்ளீர்
புவியினர் போற்றும் பொற்புறு விநாயகன்
யாண்டுள நென்று வினவுதி ராயின்
யாண்டிலன் யாண்டிலன் யாண்டு முளளே
சிந்தையுஞ் செல்வாச் சேட்சிய னன்னவன்
நந்தவங் காணூஉ நனிசிறந் திணுவையில்
மந்திர வடிவாய் மறைமுதற் பொருளாய்
எந்துயர் துடைப்பா நெழுந் தருளினை
அதாஅன்று
ஆமயந் தனிலும் ஆற்றங் கரையினும்
காமரம் பாடும் கவினார் காவினும்
மலக்குறும் பெறிந்த மாதவ ருளத்தினும்
புலனழுக் கற்ற புண்ணிய ரிடத்தினும்
இன்னன பிறவில் மன்னுமா லவளே
அன்னவன் றன்னை யன்பொடும் வழிபடஇ
நாத்தமும் பிருக்க வேத்துமின் நன்றே.
26. ஏர்பெற்ற கோமோ என்றுமிலா ஏற்றமோ
சீர்பெற் றுயர்ந்த சின்மயனே — ஆர்செய்த
புண்ணியமோ அன்றிமுன் னோர்தவப் பயனே
எண்ணியவா றிங்குற்ற யின்று.
27. இன்றுன் றிருவடியேகாணப் பெற்றே னீணுவையுளாய்
நன்றுன் றிருவடிக் காட்பட்டு நாயேன் நாநிலமீதில்
என்று மிறவாப் பேராணந்தப் பெருவாழ் வெய்தநீயே
கன்றுக் கிரங்குமா வெனவீங் குற்றாய் கணபதியே.
28. உற்றது கொண்டு உள்ளம் உவந்து
போற்றுதும் பொன்னை போற்றுதும் பெரும
இருள்புரை கண்டத் தேக நாயகன்
ஒருபெரும் மைந்தா ஒப்பிலா முதலே

தகரவார் குழற் றையல ரொருபால்
 மகரயா முமுதஞ் செவீவாய் மடுப்ப
 பொறிவண் டெழுந்து பொம்மென் றூர்ப்ப
 நெறிநின் றேதுவார் திருமுறை யோத
 அத்தி முகத்தைய சித்தம் மகிழ்வுறப்
 போற்றுதும் போற்றுதும் பொற்பதம் போற்றுதும்
 கற்பகக் கன்றே சிற்றயிர்க் குயிரே
 ஏற்புடம் பொடுனைப் போற்றினே னென்றுமே.

29. போற்றும் பொருளும் பொன்னையார் சுகமும்
 ஆற்றும் வினையு மகலாவோ — ஏற்றமிகும்
 ஓங்காரப் பொருளே யுன்னடி போற்றினேன்
 போங்கால மென்றோ புகல்.

30. கல்லே புணையாக் கொண்டு கடல் கடந்து கரையேறி
 சொல்லே துணையாக் கொண்டுதே வாரம்பல சொற்றவகை
 வல்லே பிறவிக் கடலையுங் கடக்க வழிகாட்டும்
 அல்லேர் கண்டன்தரு மைங்கர னெனையு மாட்கொள்வனே.

இணுவைப் பதிகம்

1. ஓங்காரத் துச்சிதனி லோங்குவான் றன்னை
ஓராறு சென்னியுள ஒருவன் றன்னைப்
பாங்காரும் படர்சிறைய புள்ளானான் றன்னைப்
பாதிமதி யணிசடையெம் பகவன் றந்த
தேங்காரக் குழம்புகமழ் தொடையல் றன்னைத்
தேவர்கோள் புதல்விபுணர் தேவன் றன்னை
ஈங்காரத் தொனிசெய் வண்டுலாம் சோலைகுழ்
எழிலாரு மிணுவையிற் கண்டேத்து கேளே.
2. பன்னிரண்டு கையுடைய பாலன் றன்னைப்
பாவாணர்க் கருள்புரியும் பகவன் றன்னை
மின்னிரண்டு மருங்குறவே மிளிர்வான் றன்னை
மீமிசை ஞாயிற்றின் மேனியான் றன்னைத்
தன்னிரண்டு பாதமலர் தந்தான் றன்னைத்
தத்துவத்தின் முடிவிடமாய்த் திகழ்வான் றன்னை
என்னிரண்டு கண்ணாகி இலங்குவான் றன்னை
எழிலாரு மிணுவையிற் கண்டேத்து கேளே.
3. மண்ணாதி பூதமென மலிவான் றன்னை
மான்மகளைக் கானிடையே மணந்தான் றன்னைப்
பண்ணாதி யியலிசையின் பரப்பானான் றன்னைப்
பாருரு மெவ்வுயிரும் பாலிப்பான் றன்னை
கண்ணாதி யங்கமெலாங் கலந்தான் றன்னைக்
காரணவு மேரகமு மேயினான் றன்னை.
எண்ணாதி யாவருக்கு மீவான் றன்னை
எழிலாரு மிணுவையிற் கண்டேத்து கேளே.
4. காரணவுங் கடல்புடைகுழ் செந்திலான் றன்னைக்
கார்செறியு மாமயிலை யூர்ந்தான் றன்னைப்
போரணவும் வாரணமே கொடியாய்க் கொண்டு
போதகத்தின் மீதகத்தே போந்தான் றன்னை
வாரணவுங் கச்சமையாள் முனிந்து வேண்ட
வானிலவு சவாமிமலை வதிதல் விட்டு
ஏரணவும் வேங்கடமே லுறைவான் றன்னை
எழிலாரு மிணுவையிற் கண்டேத்து கேளே.

5. ஆரணனுக் கருமறையை யீந்தான் றன்னை
ஆறங்க நால்வேத மாணன் றன்னை
நாரணனுக் கோராழி யீந்தான் சேயை
நானிலம் தென்மிடிதனை நலிந்தான் றன்னை
வாரணனுக் காயிரங்கண் வகுத்தா னுதி
வான்முனிவர்க் கருன்புரிந்த வள்ளல் தன்னைக்
காரணமய் நின்ற கடவுள் தன்னைக்
கார்செறியு மினுவையிற் கண்டேத்து கேனே.
6. இலங்கு வெண்பிறைகு டசன் கண்ணில்
ஓராறு சிறுபொறியா யிருந்தான் றன்னை
வலங்கையில் வேலேந்தும் வள்ளல் தன்னை
வாளரக்கர் குலமழித்து வரை யெடுத்த
இலங்கையர் கோன்தோளிருப தறுத்தான் சேயை
ஈராறு புயமுடைய வெம்மான் றன்னை
இலங்கையில்நல் யாழ்ப்பாணத் திலங்கு ஞானிமா
ரிணையிலா வினுவையிற் கண்டேத்து கேனே.
7. வல்லசுரர் குலந்தொலைத்து மாவைக் கீண்டு
வானவர்கோன் சுதன் சிறையைவிடு வித்தேபின்
சொல்லுதிருப் பரங்குன்றிற் சுரர்கள் போற்றச்
சுந்தரீயைத் திருமணஞ்செய் சுவாமி தன்னைப்
பல்புகழ்சே ரகத்தியன் பணிந்து வேண்டப்
பரம்புதமிழ்க் கிலக்கணம் பகர்ந்தான் றன்னை
எல்லையிலா வடியவ ரீறைஞ்சி யேத்தும்
எழிலாரு மினுவையிற் கண்டேத்து கேனே.
8. எண்ணுதி யெழுத்தெலாங் கலந்தான் றன்னை
எப்பொருளுங் கடந்த இறைவன் றன்னை
பெண்ணி யாணய்ப் பிறங்கினான் றன்னை
பேரொளிப் பிழம்பாகி நின்றான் றன்னை
விண்ணுதி பூதமெலாம் விரிந்தான் றன்னை
வீரவேல்கொடு தாரகற் செற்றான் றன்னை
கண்ணகிக் கண்ணுள் மணியாகினான் றன்னை
கார்தவழு மினுவையிற் கண்டேத்து கேனே.
9. ஞானமே வடிவமா யமர்ந்தான் றன்னை
ஞாட்பினு ளிந்திரன்மயிலை யூர்ந்தான் றன்னை
ஈனமேயிலாத தேவர்க் கிரங்கினான் றன்னை
ஈராறுட ஞறுகண் ணுடையான் றன்னை

கானமர் கடம்பு புனைந்தான் றன்னை
கானவர் கோன்முனம் வேங்கையானான் றன்னை
தேனமர் மொழியாள் திகைக்கநின்றான் றன்னை
தேமாநிறையு மினுவையிற் கண்டேத்து கேளே.

10. சிட்டித் தொழில்செய்வ தெங்கனென் றயனை
சிரசிற் குட்டிச்சிறை வைத்தான் றன்னை
எட்டிகுடி யிலமர்ந் தான் றன்னை
ஏரம்பர்க் கினைய தம்பி தன்னை
சட்டியிற் சாறுகொளும் சரவணன் றன்னை
சார்பிலாச் சிறுகுழவி வடிவமே யாதி
மட்டிலா மகிழ்வுட னூடல்செய்வான் றன்னை
மாண்புகொ ளினுவையிற் கண்டேத்து கேளே.

11. தேவர்பணி சீரலைவா யுகந்தான் றன்னை
தேவர்க்காய்ப் புட்கரணி கண்டான் றன்னை
முவர்க்கு முதல்வனாய் நின்றான் றன்னை
முவுலகுந் தொழுதேத்தும் முருகன் றன்னை
ஏவர்க்கு மின்னரூள் பாசிப்பான் றன்னை
ஏர்கொளு மாவினன்குடி மேயான் றன்னை
சேவற்கொடி யுயர்த்திய செவ்வேள் தன்னை
சேல்விழியார் குழிணுவை கண்டேத்து கேளே.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

0-1-3

இணுவில் ஸ்ரீ நடராஜர் திருவஞ்சல்

பூமேவு மிணுவைநகர் பொலிவுற் றேங்கப்
புகழ்பூத்த பரராச சேகரன் தன்
சீர்மேவு திருக்கோயில் சிற்சபே சன்
சீரடிகள் தம்மையென் சிந்தை சேர்த்தி
நாமேவு நறுந்தமிழால்வர்திரு வடிக்கு
நல்லாஞ்சல் நாயினேன் நயந்து பாடக்
காமேவு மிணுவை வாழ் கரிமுகத்துக்
கணபதிதன் விருசரணங் காப்ப தாமே.

சீரோங்கு வேதங்கள் கால்க ளாக
சிற்றந்தநல் லாகமங்கள் விட்ட மாக
பாரோங்கு பலகலைகள் வடங்க ளாக
பன்னுமுப நிடைதங்கள் பலகை யாக
பேரோங்கு மந்திரங்கள் விதான மாகப்
பேசரிய பிரணவமே நற்பீட மாக
நீரோங்கு நல்லிணுவை நாளும் ஒங்க
நின்மல நடராஜ ஆட ருஞ்சல்.

எங்கள் தவப் பயனாய சிவக் கொழுந்தே
எவ்வுலகும் கடந்தோங்கும் எழிலார் கோவே
நங்கள் துயரகற்ற நண்ணிய நாயகமே
நால்வேதப் பொருளாய நடனசிகா மணியே
மங்களமாம் வடிவமே தவத்தோர் வாழ்வே
மாயோற் கருள் கோவே மந்திரவடிவே
திங்கடவழ் மாடமலி யீணுவை மேவும்
தில்லைநட ராஜனே யாட ருஞ்சல்.

எல்லையிலாப் பசுக்களுக்கோர் பதியே யாகி
ஏத்துவார் தமக்கின்பக் கடலே யாகி
வல்லிவந் தருள்காட்டும் வடிவ னாகி
வானூடர் தமக்கருளு மருந்தே யாகி
கல்லைநேர் நெஞ்சில் கருணை யாகி
காமர்பொன் னகருளாரீக் கதிப னாகி
செல்வமலி இணுவையிற் சூடிக்கொண் டோங்கும்
தில்லைநட ராஜனே யாட ருஞ்சல்.

மனோதிகட்கெட் டாமல ரடிகள் தம்மை
 மறந்திருந்தேம் நாம்இந்நாள் காரும் எந்தாய்
 நினைதுபே ரருட்கிடனும் தோற்றம் தன்னை
 நினைந்து நானும் வருந்திநின்றே மைய
 யுனாதருளால் வழிகாட்டி யருளு வையோ
 உன்சருணை யிருந்தவா றென்னே பென்னே
 எனதுயிர்க் குயிரே நடராஜ மணியே
 ஏர்பொலிய இனிதிருந்தே யாட ரஞ்சல்.

தில்லைவா முந்தணர்கள் நானும் போற்ற
 தீமையிலா வாழ்வதனை நல்குந் தேவே
 வல்லொத்த முலையாள்நற் பரவைக் கன்று
 வானளவு நெற்குவைய ளித்த கோவே
 அல்லொத்த கண்டத்தெம் அண்ணலே யெற்
 கானந்தசக மளிக்கும் அரிய கூத்தனை
 முல்லைபொடு மல்லிகைசே ரீணுவை மேவும்
 தில்லைநட ராஜனே யாட ரஞ்சல்.

வானமே முதலாம் வடிவமோ ரெட்டுமாகி
 வாரிருங் கூந்தல்உமை பாக மாகி
 ஏனமு மன்னமுங் கரணொணை தேங்க
 எழிலா ரண்ணமலையிற் சோதி யாகித்
 தினையா பரனாகியத் திகழுந் தேவே
 தில்லையுளார் போற்றுமுயர் தேவ தேவா
 ஈனமிலா விணுவையிருந் தருளும் தேவே
 இனிமைதருந் தெய்வமே யாட ரஞ்சல்.

வெவ்வினைதீர்த் தெமையாட்கொள் லீமல நின்னை
 வேண்டுவார்க் கருள்புரியும் வேத மூர்த்தி
 எவ்வெவரெவ் வகை வேண்டி னரவ் வாறே
 என்றுமிரங்கி யருள்வாய் கருணை கர
 இவ்விணுவை நகருளார் வணங்கி நானும்
 இன்புற் றிருக்க விரங்கியருள் வையோ
 நவ்வியமமு வுந்தாங்கு நிமல மூர்த்தி
 நவ்விணுவை நடராஜ ஆட ரஞ்சல்.

பாம்பொடு புலியுநிதம் பணிய மிக்க
 பரிவுடனே யவர்க் கருளும் பதியே பன்னுங்
 காம்படு தோளுமைபங்கா கடவுளே முன்
 காமனுக் கருள்கரந்த கருணையே நற்

தேம்படும லங்கடவழ் மார்ப னேசீர்த்
 தெண்ணிலா வெறிக்கும் சீர்பெறு சடையாய்
 நாம்படு துயர்துடைக்க விணுவை யூரில்
 நன்னுநட ராஜனே யாட ரஞ்சல்.

சிந்தனைக்கு மெட்டாச்சி ரடிகள் தம்மை
 சிரத்தையுடன் வழிபடு மடியார்க் கென்றும்
 அந்தமில்பே ரானந்த மளிக்குங் கோவே
 ஆனந்த வடிவாமற் புத்தந் கூத்தா
 பந்தமத கற்றும் பார்வதிக்கு நாதா
 பாரூனார்க் கருள்புரி வான்வந் துயவைகல்
 மந்தமா ருதம்விசு மிணுவை வாழும்
 மாதவர்போற் றிப்பணிய வாட ரஞ்சல்.

செஞ்சடா டவிசுழன் ரூட வாட
 செங்கை வளரனலு மாட வாட
 நஞ்சுமிழ் நாகங்கள் ஆட வாட
 நாற்றிசையி லுள்ளோரு மாட வாட
 விஞ்சுகழ் வேதியரும் ஆட வாட
 வீறுகொள் புலியதளு மாட வாட
 மஞ்சுதவழ் மாடமலி யிணுவை மேவும்
 மன்றுளா டும்பதியே ஆட ரஞ்சல்.

வாழி

செந்தமிழஞ் சிவநெறியும் வாழி வாழி
 சேயிழையார் தர்மமும் வாழி வாழி
 சந்தனமும் கண்டிகைநீறும் வாழி வாழி
 சால்புடைய மாந்தரும் வாழி வாழி
 சுந்தரநல் லரனினங்கள் வாழி வாழி
 சூல்கொண்ட மேகமும் வாழி வாழி
 வந்தனைசெய் யடியவரும் வாழி வாழி
 வான்புகழார் இறையருளும் வாழி வாழி.

லாலி

தில்லைநட ராஜனுக்கு லாலி! சுபலாலி!
 தீர்த்தப் பிரியனுக்கு லாலி! சுபலாலி!
 எல்லையில் கூத்தனுக்கு லாலி! சுபலாலி!
 எங்கும் நிறைந்தவர்க்கு லாலி! சுபலாலி!

நல்லினுவை யீசனுக்கு லாலி! சுபலாலி!
 நாரி உமை பாகனுக்கு லாலி! சுபலாலி!
 சொல்லிறந்த பூரணற்கு லாலி! சுபலாலி!
 சோம சுந்தரர்க்கு லாலி! சுபலாலி!

எச்சரீக்கை

முச்சுடராய் மன்னும் முதல்வனே எச்சரீக்கை
 முன்னவர்க்கு முன்னவனா மிறைவ எச்சரீக்கை
 நச்சர வணீந்தசிவ நாயக எச்சரீக்கை
 நால்வேதப் பொருளாம் நாயக எச்சரீக்கை.

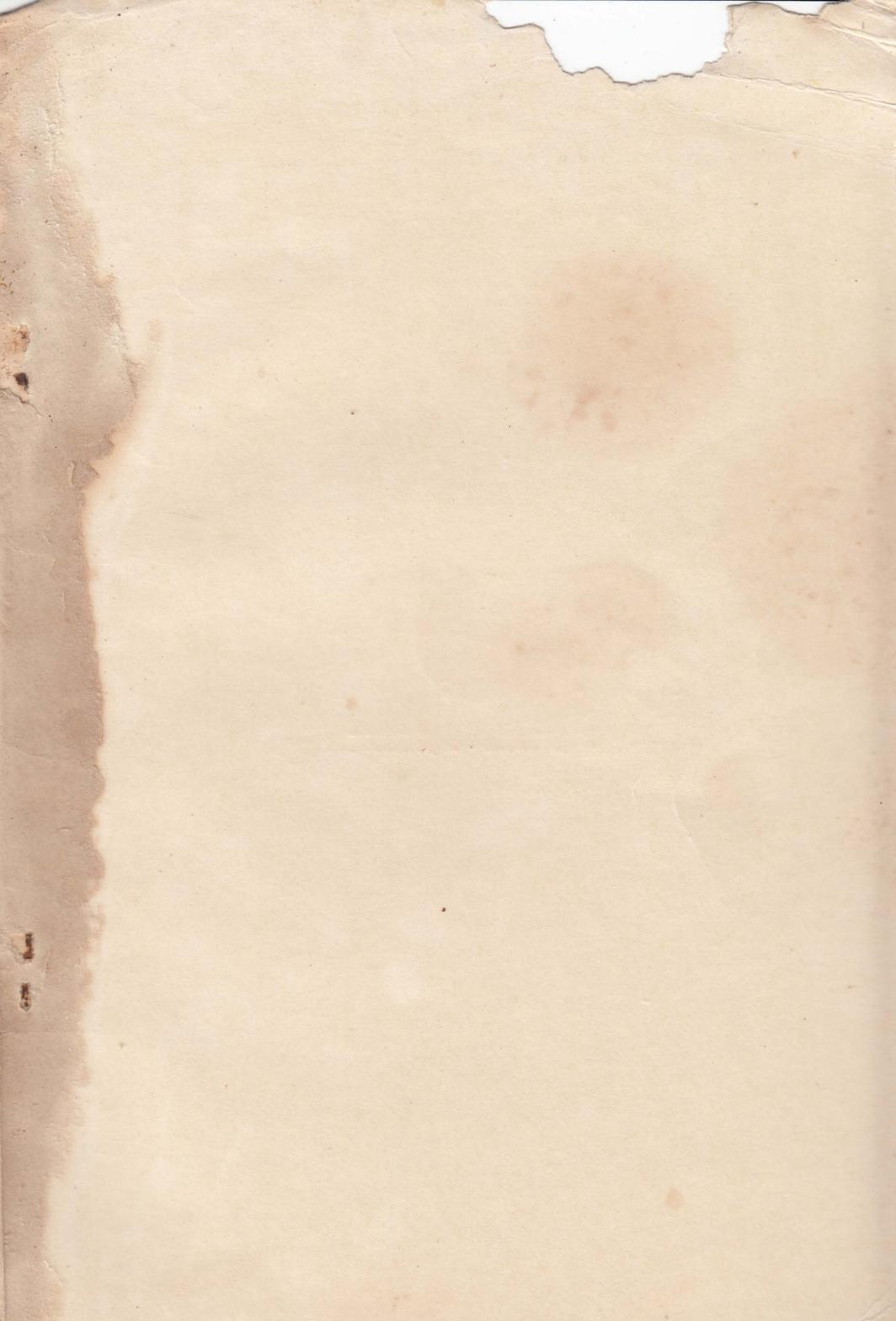
பராக்கு

கீரோங்கு தாண்டவச் சிந்பர பராக்கு
 சிற்றம் பலத்தாடும் சபேச பராக்கு
 நீரோங்கு மினுவை நிள்மல பராக்கு
 நீணில முய்யவந்த நடராஜ பராக்கு.

மங்களம்

இனுவைநட ராஜனுக்கு மங்களம் சுபமங்களம்
 இன்ப வடிவினர்க்கு மங்களம் சுபமங்களம்
 அணுவுக் கணுவானவர்க்கு மங்களம் சுபமங்களம்
 ஆடல் செய்வாற்கு மங்களம் சுபமங்களம்.

சாத்திர அச்சகம் - யாழ்ப்பாணம்.